

oznanilo

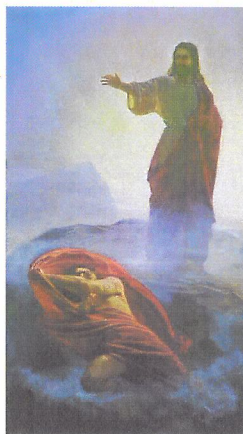
Pravi Bog
se kliče
Bog ljubezni!
(France
Prešeren)

1. postna nedelja
med letom

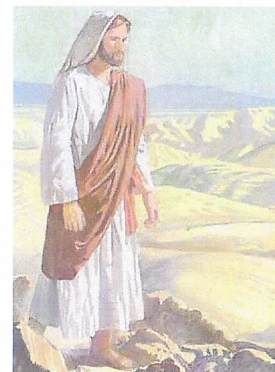
letu VII /2010-16
14. februar 2016

ZGLED BOJA V SKUŠNJAVAH

V evangeliju današnje nedelje se Jezus brani pred skušnjavami hudobnega duha s svetopisemskimi besedami. Na vsako skušnjava Jezus odgovori: »Pisano je!«; »Rečeno je«. S tem daje tudi nam zgled, da v času notranjih bojov in skušnjav izgovarjamo Božjo besedo, stavke iz Svetega pisma. Prvi menihi so za določene skušnjave izoblikovali »posamezne« stavke iz svete knjige. Ob skušnjavah nečistosti je bil na primer »odgovor« iz Svetega pisma: »Blagor čistim v srcu, kajti Boga bodo gledali.« Ta stavek so ponavljali (bolje molili) tako dolgo, da se je skušnjavec umaknil. Verovali so, da je Božja beseda živa in dejavna ter da se s ponavljanjem »ugnezdi« v človekovo srce in ga napolni, da druge stvari – niti skušnjave – nimajo več prostora v njem. Ker pa postopoma ljudje niso bili več tako večji Svetega pisma, so učitelji duhovnosti ljudem svetovali, naj v skušnjavah preprosto ponavljajo določeno molitev. Sam sem že številnim ljudem priporočal, naj storijo enako. Ne vem, ali je res vedno učinkovalo ali pa tega niso niti poskusili, a

dejstvo je, da mi še nihče ni ugovarjal, da »stvar ne deluje«. Seveda pa začne hudič skušati Jezusa s temeljno skušnjava, ki je v tem, da ne bi stopil v križ in trpljenje in tako ne bi izpolnil poslanstva Božjega Sina, ampak izbral lahko pot. Zato mu pravi: »Reci temu

kamnu, naj postane kruh.« Gospodu hoče preprečiti, da bi stopil v veliko noč, kar pomeni, da ne bi šel v Jeruzalem, kjer bo trpel, umrl in vstal ter nas

tako odrešil. Ta skušnjava, ne stopiti na pot trpljenja, se bo ponavljala v Božji besedi postnega časa. Kristus jo v samem začetku odločno zavrne, kajti ne stopiti na pot velike noči pomeni ne stopiti na pot ljubezni. Tako nam Kristus pokaže na pravo ljubezen, ki se ne obotavlja stopiti tudi na križ in se ne ustavi pred njim. Nasprotno: prava ljubezen gre skozi trpljenje in se v njem preizkuša. Kristus stopa skozi post in preizkušnjo proti veliki noči. Njegova ljubezen se ne ustavi pred križem in žrtvijo. Prosimo ga, naj tudi nam podari tako ljubezen.

Nekoga ljubiti pomeni kot edini videti čudež, ki je za druge neviden.
(Francois Mauriac)

Kaplja ljubezni je več kot ocean razuma.
(Blaise Pascal)

Kaj je bistveno za post?

Vprašanje: Vsako leto pred postom pri oznanilih župnik prebere postno postavo in nas posebej opozori na zdržek od mesa ter na post ob pepelnici in na veliki petek. Ali človek res naredi veliki greh, če v petek je meso? Pri nas so »ta mladi« navajeni, da imajo vsak dan meso. Pravijo, da tako ves dan v službi nimajo časa za hrano in da enkrat na dan se pa vendar morajo dobro najesti. Počutim se krivo, ker jim moram tako pripraviti meso tudi v postnem času ...

Odgovor: Cerkev je postavila postno postavo kot pripomoček, kot nekakšen »opomnik« vernikom, da bi v določenih časih ali situacijah globlje zaživel svoj odnos z Bogom in zato tudi med seboj. Ne gre najprej za »postavo«, ki jo je treba izpolniti, da ne bi grešili. To bi bilo preveč ozko, celo starozavezno razumevanje. »Postavo« bi lahko primerjali receptu, ki se ga držimo stoo odstotno, lahko pa ga po lastni presoji, potrebi in okusu tudi malo prilagodimo. Pomembneje je, da poznamo smisel postne postave in mu sledimo, da bi dosegli želeni cilj. Post je osebna odločitev za duhovno vajo. To pomeni, da post ni »shujševalna kura«, čeprav deluje tudi tako, ampak dejavnost, ki jo izberemo iz verskega razloga. Torej zaradi odnosa z osebnim Bogom. Post je

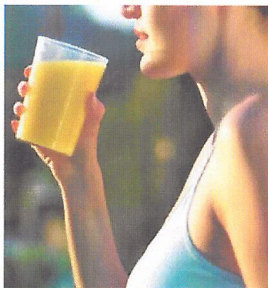

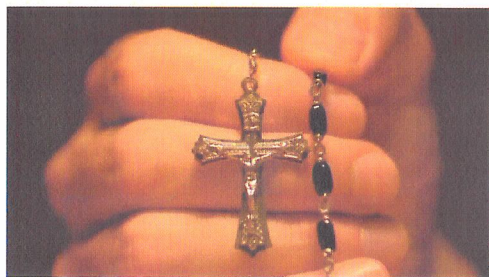
negovanje odnosa z Njim in ne zgolj vaja ali izpolnitev postave. Je simbolni izraz, s katerim želimo Bogu nekaj »povedati«. Kakor z vsakim simbolnim dejanjem želimo neki osebi nekaj posebnega sporočiti. Tako človek tudi Bogu sporoča povsem konkretno in ne zgolj v mislih oziroma platonsko.

Post ima več pomenov. Lahko je »pozornost«, ki jo izrazimo Bogu in nas nekaj stane. Občutek lakote ob tem nas nenehno »spominja« na Božjo navzočnost. S tem nam pomaga bolj živo zaživeti v trajni Božji navzočnosti. Post ima lahko značaj spokornosti: z njim izrazimo skesanost nad lastno grešnostjo ali zadoščujemo za posledice greha. Bolj

turobno razpoloženje, ki ga post povzroča, je koristen »pripomoček« pri premišljevanju Jezusovega trpljenja ali človeške grešnosti;

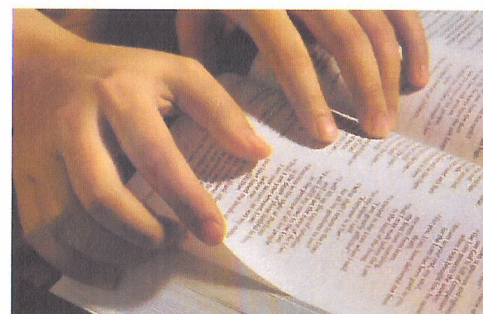

kar gre laže s praznim kot s polnim želodcem. Kot asketična vaja pa post pomeni »training« na področju prehrane, da si utrdimo voljo za duhovni boj proti zlu na drugih področjih. Beseda »askeza« pomeni vaja, trening in je iz svetne rabe prešla v cerkveno (v antiki je pomenila npr. urjenje vojaka na poligonu, da bo dovolj pripravljen za resnični boj). Za duhovni boj se je treba resno pripraviti. Pavel piše: »Naš boj se ne bije proti krvi in mesu, ampak proti vladarstvu, proti oblastem, proti svetovnim

gospodovalcem te mračnosti, proti zlohrotnim duhovnim silam» (Ef 6,12). Post s pravim namenom pri tem pomaga, saj blagodejno vpliva zlasti na voljo, ki je pri boju bistvena.

Ne vem, ali vaši »ta mladi« grešijo ali ne, čutim pa, da ne vedo, zakaj naj bi se postili. Tudi vam si ni treba vzbujati krivde, če jim ob petkih po njihovem hotenju morate skuhati meso. **Morda pa poleg soli in drugih začimb v meso, ki ga pripravljate ob petkih, »vdelajte« še posebno mero molitve zanje, da bi prišli do globlje vere, potem bo post prišel sam po sebi. In dodajte še kakšen višek ljubezni do njih.** Veste, takšni »dodatki« bolje učinkujejo kot kup očitkov in pridig o tem, kako je bilo včasih. Vi pa se le dosledno iz pravega namena, zaradi odnosa z Bogom, postite in vzdržite mesa – to bo za »ta mlade« dodaten zgled.

Ob začetku postnega časa nas Božja beseda nagovori z odlomkom, ki govori o tem, kako je Bog Jezusa odvedel v puščavo. Štirideset dni in noči je tam preživel v molitvi in ni jedel ne pil. Tedaj pa je prišel hudič in ga skušal. Najprej je Jezusu predlagal, da spremeni kamne v kruh. **Toda Jezus mu je odgovoril z besedami iz Svetega pisma: »Človek ne živi samo od kruha, ampak od vsake besede, ki prihaja od Boga.«** Nato je hudič Jezusa odvedel na najvišjo točko templja in mu rekel, naj se vrže dol, da ga bodo angeli prestregli.

Jezus pa odgovori: »V Svetem pismu piše: Ne preizkušaj Gospoda, svojega Boga!«

Nazadnje je hudič odvedel Jezusa na visoko goro, mu pokazal vsa kraljestva sveta in rekel: »Vse to ti dam, če poklekneš predme in me moliš.«

Jezus ga tedaj odžene z besedami: Poberi se, satan, kajti v Svetem pismu je zapisano:

Gospoda, svojega Boga moli in njemu samemu služi!« Hudič ga je pustil, in prišli so angeli in mu stregli.

Odpoved in obdarovanje

Post posvečuje telo in dušo

Postni čas

Postni čas je čas milosti, duhovne poglobitve in dobrih del, ki jih bomo darovali za potrebe Cerkve in vsega sveta, je zaapisano v postni postavi ... To lahko strnemo tudi v besede sv. Leona Velikega, ki je dejal, da je postni čas »čas duhovnih vaj vse Cerkve«. K ustaljenim postnim delom: post, molitev in dobra dela, ki jih je Jezus posebej izpostavljajal, pa spadajo še mnoga druga. Tako na primer usmiljenje ni nič manj vredno kot post ali molitev. Je pa res, da ta tri področja zajemajo tri ključne dimenzije našega življenja: religiozno, ki jo predstavlja molitev; socialno, ki jo predstavlja miloščina in jo sedanji papež izredno poudarja, saj gre za našo dolžnost skrbeti za revne, ter telesno, ki jo predstavlja post, ki po krščanskem razumevanju ni le zatajitev slabega v nas, ampak veliko bolj rodovitnost dobrega, kar naj bi jih v tem postnem času opravljali.

Zdravilni post

Post so poznala mnoga ljudstva, religije in verske skupnosti. Stari Grki so s pomočjo askeze in odpovedi mnogim stvarjem, tudi hrani, uspevali na športnem in vojaškem področju. Po mnenju filozofov je bilo treba telo

obvladovati, da njegove potrebe ne bi zavrle duhovnega ustvarjanja. Oblika, smisel, namen in pomen posta so zmeraj odvisni od religije. Post je lahko obredni (ob določenih praznikih in obredih),

spokorniški (odpuščanje grehov) in asketski (osvoboditev od telesnosti). Pri nas je najbolj uveljavljen spokorniški, to je vzdržnost od mesnih jedi, pa tudi v širšem pomenu vzdržnost od hrane in drugih dobrin. Čeprav je hrana božji dar, nas lahko kaj hitro usmeri ali celo priklene k zemlji in vsemu, kar je zemeljskega. Zato je prav, da ima človek oblast tudi nad takšno navezanostjo. In prav post je pot, ki daje duši prednost pred telesom. Na ta terapevtski ali zdravlilni vidik pa ne smemo gledati zgolj v smislu ohranjanja telesnega, ampak tudi duhovnega zdravja. Tudi zdravniki ne predpisujejo vedno posta neposredno in zgolj zaradi ozdravitve telesa, ampak tudi zaradi ozdravitve duševnih in duhovnih stanj, ki lahko posledično vplivajo na ozdravitev telesnih bolezni. Zato je post ne le koristen, ampak duhovno potreben, saj posvečuje telo in dušo.

Krščanski post

Danes je splošno znano, da se nekateri postijo zaradi tega, da se dokažejo, da to zmorejo, spet drugi, da bi imeli zaželeno postavo, nekateri padejo celo v bolezensko stanje (bulimija), mnogi se postijo zaradi propagande o nujnosti zauživanja le »zdrave« hrane, so pa tudi takšni, ki se postijo iz socialnih vzgibov, da bi tako pomagali tistim, ki nimajo za preživetje in podobno. Vsi ti

načini zamegljujejo krščanski pomen posta, ga mnogokrat razvrednotijo, predvsem pa mu odvzemajo duhovno učinkovitost in namen; ta je: poglobljanje naše vere in pripadnosti Kristusu, prečiščevanje naših vsakdanjih odločitev za Boga in še posebej služba bližnjemu.

V katoliški Cerkvi sta le dva dneva strogega posta, to je na pepelnico in veliki petek, zdržek od mesnih jedi pa je določen za vse petke v letu. n S. K. Postna postava za leto 2016 Postni čas, ki se začne s pepelnično sredo, nas vsako leto pripravlja na veliko noč. Naj bo to res čas milosti, duhovne poglobitve in dobrih del, ki jih bomo darovali za potrebe Cerkve in vsega sveta.

Cerkev za postni čas določa tudi posebne oblike spokornosti. Strogi post je na pepelnično sredo (letos 10. februarja) in na veliki petek (letos 25. marca). Ta dva dneva se le enkrat na dan do sitega najemo in se zdržimo mesnih jedi. Strogi post veže od izpolnjenega 18. leta do začetka 60. leta.

Samo zdržek od mesnih jedi je na vse petke v letu. Zunaj postnega časa smemo zdržek od mesnih jedi zamenjati s kakim drugim dobrim delom pokore ali ljubezni do bližnjega. Zdržek od mesnih jedi veže vernike od izpolnjenega 14. leta.

France Prešeren
ZDRAVLJICA
Prijatliji! odrodile
so trte vince nam sladkó,
ki nam oživlja žile,
srce razjásni in oko,
ki utopi
vse skrbi,
v potrlih prsih up budi!
Komú narpred veselo
zdravljico, bratje! čmo zapét!
Bog našo nam deželo,
Bog živi ves slovenski svet,
brate vse,
kar nas je
sinov sloveče matere!
V sovražnike 'z oblakov
rodú naj naš'ga treši gróm;
prost, ko je bil očakov,
naprej naj bo Slovincov dom;
naj zdobé
njih roké
si spone, ki jih še težé!
Edinost, sreča, sprava
k nam naj nazaj se vrnejo;
otrók, kar ima Slava,
vsi naj si v róke sežejo,
de oblast
in z njo čast,
ko préd, spet naša boste last!
Bog živi vas Slovenke,
prelepe, žlahtne rožice;
ni take je mladenke,
ko naše je krvi dekle;
naj sinóv
zarod nov
iz vas bo strah sovražnikov!
Mladenči, zdaj se pije
zdravljica vaša, vi naš up;
ljubezni domačije
noben naj vam ne usmrti strup;

ker zdaj vas
kakor nas,
jo srčno bránit kliče čas!
Živé naj vsi naródi,
ki hrepené dočakat dan,
ko, koder sonce hodi,
prepir iz svéta bo pregnan,
ko rojak
prost bo vsak,
ne vrag, le sosed bo mejak!
Nazadnje še, prijatliji,
kozarce zase vzdignimo,
ki smo zato se zbratli,
ker dobro v srcu mislimo;
dókaj dni
naj živí
vsak, kar nas dobrih je ljudi!

Prešernov dan

8. februarja praznujemo dan kulture ali Prešernov dan. Prešeren je bil velik ljubitelj pisane umetniške besede. Njegov sodobnik blaženi škof Anton Martin Slomšek je s tem v zvezi zapisal:

Kdor svojo domovino v resnici ljubi, se ne sramuje svojega rodu in ne jezika materinega. Brez jezika in naroda bi bila še tako rajska dežela žalostna puščava. Materin jezik je prvi Božji dar. Zanj nam mora biti pred vsemi drugimi jeziki mar, da ga častimo, likamo, da po slovensko radi govorimo, prepevamo in se veselimo. Kar je oče dobrega od svojih starih prejel, mora svojemu sinu zapustiti, in kar se je mati od svoje matere naučila, bo tudi svoji hčeri zapustila. Materin jezik je najdražja dota, ki smo jo od svojih starih dobili. Dolžni smo skrbno ga ohraniti, lepšati in svojim mlajšim zapustiti.

SVETNIK TEDNA

18. februar FRANČIŠEK REGIS CLET

Rodil se je leta 1748 v Grenoblu kot deseti izmed petnajstih otrok. Po končani srednji šoli se je odločil najprej za duhovniški, potem še za redovniški poklic.

Stopil je v misijonsko družbo sv. Vincencija in čez dve leti postal duhovnik. Poslali so ga učiti bogoslovce v mesto Annecy. Po petnajstih letih je prišel v Pariz in prevzel odgovorno službo voditelja novincev v glavni misijonski hiši. Kasneje je odšel v misijone na Kitajsko. Najprej je deloval v pokrajini Kiangsi, nato pa v pokrajino Hukuang, kjer je ostal do svoje mučeniške smrti. Pokrajino so sicer imenovali »kitajska žitnica«, toda siromaki so od tega malo imeli.

SVETE MAŠE

NEDELJA, 14. februar 2016

1. postna nedelja

8.00 za Alojza in Ano Vučina

9.30 za starše Kuzma, Elizabeto in Alojza

NEDELJA, 21. februar 2016

2. postna nedelja

9.30 za zdravje

Zbiramo stvari za **Flohmarkt / Boljši sejem**. Lepo prosim za vašo velikodušno pomoč.

Pust pregrešni pokopali, razdejani čas nehali, grešnik tukaj zdaj poglej, kaj pepel in križ, povej: Vse, kar zemlja rodi, v prah se zopet spremeni.

O kaj iščemo na sveti, hočemo na večno živeti, mammo le en kratek čas, naglo zapustimo vas. Kar se tukaj zadobi, v prah se zopet spremeni.

Enkrat bomo zopet vstali, smrti se ne bomo bali, saj se seme mora vsjat, ako hoče novo vstat. Naša vera nas uči, spet se bomo videli!

Če se greha spokorimo, se Očetu izročimo, tok nas vmreti strah ne bo, saj k Očetu pojdemo. Naše upanje živi, da se bomo videli!

A. M. Slomšek

Nebeški oče, danes prihajamo predte, da bi te prosili odpuščanja in da bi iskali tvojo pomoč in smer, ki nam jo kažeš.

Vemo, da tvoja Beseda govori:

“Gorje njim, ki zlo imenujejo dobro,” toda ravno to smo storili.

Izgubili smo svoje duhovno ravnotežje in sprevrgli svoje vrednote.

Priznamo, da smo razvrednotili absolutno resnico tvoje Besede in to poimenovali “pluralizem”.

Častili smo druge bogove in to poimenovali “odprtost za druge kulture”.

Podpirali smo sprevrženost in to poimenovali “alternativa”.

Izkoriščali smo uboge in to poimenovali “loterija”.

Nagradili smo lenobo in to poimenovali “socialna skrb”.

Ubili smo svoje nerojene otroke in to poimenovali “pravica do odločitve”.

Zanemarili smo vzgojo otrok in to poimenovali “spodbujanje samozavesti”.

Zlorabili smo moč in to poimenovali “politika”.

Poželeli smo si tujo lastnino in to poimenovali “ambicija”.

Onesnažili smo zrak z umazanostjo ter pornografijo

in to poimenovali »svoboda izražanja«.

Osmešili smo starodavne vrednote naših prednikov

in to poimenovali »razsvetljenje«.

Preišči nas, o Bog, in spoznaj danes naša srca,

očisti nas vsakega greha in nas osvobodi.

Vodi in blagoslovi ljudi, ki si jih poslal,

da nas vodijo po poti izpolnjevanja tvoje volje.

To te prosimo v imenu tvojega Sina, našega Odrešenika,

Jezusa Kristusa, ki živi vekomaj. Amen.

Jezus se je vrnil od Jordana poln Svetega Duha; in Duh ga je vodil po puščavi štirideset dni, hudič pa ga je skušal.

Tiste dni ni nič jedel; ko pa so minili, je bil lačen.

Tedaj mu je hudič rekel:

»Ako si Božji Sin, reci temu kamnu, naj bo kruh.«

In Jezus mu je odgovoril:

»Pisano je: ‚Naj človek ne živi samo od kruha.‘«
(Lk 4, 1–4)

Slovenski pastoralni center

Einsiedlergasse 9-11, 1050 Wien

Telefon: **0660/ 657 94 33 (Matija)**

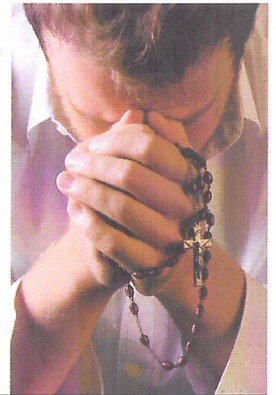
Skype: **Tratnjek Matija**

elektronska pošta: **info@spc-dunaj.net**

internetna stran: **www.spc-dunaj.net**

facebook naslov: **SPC Dunaj**

Odgovarja: **Matija Tratnjek**

STE SE DANES ŽE NASMEJALI?

Župnik in mežnar stojita ob vaški cesti in zabijata v tla tablo z napisom: “Konec je blizu! Obrnite se, dokler še ni prepozno!” Mimo pridrvi avto, voznik skozi okno zavpije: “Pustita ljudi pri miru, vidva, verska fanatika!” Čez nekaj trenutkov se zasliši cviljenje zavor in nato glasen pljus. Mežnar se obrne k župniku: “Ali misliš, da ne bi bilo bolje, če bi preprosto napisala: “most je podrt?”